

Beck Vilmos, operaénekes, sz. 1869. febr. 19-én, Pesten, megh. 1925. dec. 1-én, Berlinben. Atyja bútorkereskedőnek szánta, de anyjának és anyai nagybátyjának támogatásával 20 éves korában kiment Párizsba, ott Lorrain-nél tanult éneket, hazajött és 1892. okt. havában *Nikisch* igazgatása alatt a M. Kir. Operaházhoz szerződött. (Előzőleg szept. 17-én fellépett »Hamlet«-ben.) Első sikere *Lescaut* őrmester szerepében volt, *Puccini* operájában; azontúl már Takáccsal felváltva énekelte a hős baritonszerepeket és mint Hollandi, Telramund, Wolfram, Alberich, Gunther, később mint Wotan is, a Wagner-műsorban jelentős pozícióhoz jutott. Ismeretes, hogy mikor először adta a Rajna kincsé-ben Wotant beugrással — kézelőjéről olvasta le szerepének odajegyzett főbb részleteit és csak úgy vállalta a föllépést. Kilenc évi működés után a bécsi operához szerződött, onnan két év múlva ismét visszatért Budapestre. 1908. jan. 14-én »Hamlet«-ben elbúcsúzott és Párizsba ment, mert nyugtalan vére sehol sem talált megfelelő kielégülést és főképpen azért élt keserűség a szívében, mert Budapesten nem méltányolták eléggé művészi képességeit. Ezután olasz színpadokon vendégszerepelt, majd a londoni *Covent-gardenben*, végül *Newyorkban* és a *Dippel* vezetése alatt álló *chicago-filadelfiai operatársulatnál*, amellyel staggione-körutakra is ment. Végül pedig a Mary Garden vezetése alatt állott chicagói operatársulatnál osztozkodott Baklanoff-al a baritonszerepeken. Ott is érte őt a halál. Nagybátyjától, *Friedmann* Lajostól, tíz házat örökölt Budapesten, azonkívül több földbirtokot, melyeknek (1925-ben) értéke mintegy 30 milliárd koronát képviselt. 1904. aug. havában a francia szépművészetek minisztere az »Officier d'academie«-rendjellel tüntette ki.

Becque (ejtsd: bekk) **Henry Francois**, francia drámaíró, sz. 1837. ápr. Párizsban, megh. 1899. máj. 12-én, u. o. A francia társadalmi dráma legkiválóbb mesterei közül való, erős realizmus-sal rajzolja a párizsi életet. Nálunk is színre került műve: *A párizsi asszony* (La Parisienne), vj. 3 felv. Bem. 1901. jan. 4-én, a *Nemzeti Színházban*. Ford.: Lá-

zár Béla. *A sajka*, dr. 1 felv., ford.: K. Balogh Vilma. Bem. 1908. nov. 7-én, *Thália Színpad*.

Becsei (Primusz) József, színész, sz. 1831-ben, *Törökbecsén*. 1861. nov. 25-én kezdi a pályát Keszy József társulatánál és mint »cigány és másodrendű színész« igen előnyösen ismertetik az egykori lapok.

Bécsi állami operaház. (Lásd: Wiener Staatsoper).

Bécsi Magyar Népszínmű-társulat. Ez volt a címe a kolozsvári színészekből alakult társulatnak, mely 1880. máj. 1-én vendégszerepelt Bécsben. (*A Ring-Theaterben*). Vezető: *Ozorai Adolf* volt, művezető: *Mátrai B. Béla*. Tagok névsora volt: *Balogh Györgyné, Batek Jánosné, Bokody Antalné, Borbély Károlyné, Ditrői Mórné, Gabányi Árpádné, Gläzer Hermin, Győri Jánosné, Hódy Etel, Iványi Mari, Jelenffy Julia, Kéler Ilona, Krasznai Mihályné, Koválszky Ida, Kőrössy Kálmánné, Latabár Endrené, Mátrai B. Béláné, Pajor Ágnes, Pálmay Ilka, Szabó Sándorné, Tárnoky Teréz, Temesváry Zoltánné, Ujhelyi Jolán, Váry Hermin, Balogh György, Beczkői János, Boránd Gyula, Ditrői Mór, Fehér László, Gabányi Árpád, Gyenes László, K. Győri János, Hortobágyi Béla, Kassai Vidor, Kápolnai Béla, Krasznai Mihály, Londes Albert, Lovász Viktor, Mezei Mihály, Nádor Béla, Nagy György, Osváth Gerő, Salamon János, Stadler Frigyes, Szabados Károly, Szabó Bandi, Szabó Domokos, Szabó Sándor, Szentgyörgyi István, Szerémfalvi Béla, Szombathelyi Béla, Temesvári Zoltán, Váraai Miklós, Váraai Albert. Előadták a következő darabokat: *Falu rossza, Sárga csikó, Piros bugyelláris, Csikós, Cigány, Vén bakan-csos és fia, a huszár, Tolonc, Huszárcsíny, Vöröshajú, Peleskei nótárius*. Az osztrák sajtó a legnagyobb elismerés hangján írt a magyar művészekről.*

Bécsi magyar színészet. Az osztrák fővárosban 1847. aug. 9-én jártak először magyar színészek. Ekkor *Havi Mihály* (L. o.) társulata a *Kärthnerthor*